

पञ्चनीवरणा (न्यागू बाधा)

अनुवादिका
धम्मावती अनागरिका

पञ्चनीवरण

(न्यागू बाधा)

अनुवादिका

धम्मावती अनागारिका

धर्मकीर्ति विहार

नघः कान्तिपुर

Dhamma.Digital

प्रकाशक

श्री बुद्धिहर्ष, दिलशोभा

न्यायकं येल

२०२५ आश्विन

बुद्धाब्द २५२५

जिगु खं

भगवान बुद्ध छद्म महानह्य मार्ग प्रदर्शक खः ।
मार्ग प्रदर्शक धयागु दुःख मदैगु अर्थात् दुःखं मुक्त ज्वीगु
लँपु क्यना विज्याह्य खः । वसपोलं दुःख मदयेके मा धका
लँजक क्यना विज्यागु मखु, दुःखया कारण नं कना
विज्यात । दुःखया कारण तृष्णा धका स्युसां उकिं मुक्त
ज्वी मफै च्वन । अथे मफै च्वंगुया कारण न्यागू दु ।
दुःख मदयेके धका मती तयेवं हे न्यागू बाधा न्हने
च्वं वइ । उकीयात हे पञ्चनीवरण धाइ । व ख कामच्छन्द
(= अपोमात्राय् सम्पत्ति मुंका सुखं च्वनेगु आशा)
व्यापाद (= सम्पत्ति दयेकेया लागि करपिन्त स्यंकेगु
कल्पना यायेगु द्वेष चित्त) थीनमिद्ध (= काम आशा
व द्वेष भाव मदका छोयेत शरीरं व मनं वास्ता मयासे
अन्सी जुया च्वनेगु) ऊद्धच्च कुक्कच्च (= धन सम्पत्ति
दत्त धका न्यासि चाया चञ्चल चित्त जुया, अहंभाव
पिकया च्वनेगु व थुकिं याना ज्या स्यन कि पश्चाताप

ज्वीका च्वने मालीगु) विचिकिच्छा (= पञ्चकाम
 रक्षा यायेया लागि व कमाय् याय्वले अथवा मेमेगु
 ज्याखँय् म्वा मदुगुशंका याना च्वनेगुलिं ज्या छुथां
 लाइ मखु । अले मने अशान्ति व भ्रान्ति ज्वीका दुःखी
 जुया च्वने माली ।

थ्व उपदेस भगवान बुद्धं संगारव ब्रम्हुयात
 विया विज्यागु खः । अंगुत्तर निकायया पञ्चक निपाते
 च्वंगु जिं सथें थूथें अनुवाद यानागु खः ।

थ्व सफूचा छापे यायेत श्रद्धातया दीपिं श्री
 बुद्धिहर्ष व श्रीमती दिलशोभापिन्त मनं निसें धन्यवाद
 विया । थथे बुद्ध धर्मया सफूचात छापे याना प्रचार यायेगु
 ज्या यात धर्म दान धाइ । थज्यागु दानयात धायेवं थुगु
 लोके नं परलोके नं सुख ज्वी । सी धुंका ज्वना वने
 दइगु नं थज्यागु हे धर्म ख ।

आशा दु न्यागू बाधा ह्यसीका दुःख मदयकेगु
 कुतः याइ ।

जिगु मौलिक भाय् मस्यंकुसे भाय् शुद्ध याना
बिज्यागुलिं पूज्य अश्वघोष भन्तेया प्रति कृतज्ञताया नापं
धन्यवाद नं विया च्वना ।

धम्मावती

धर्मकीर्तिविहार

१ आश्विन २०२८

Dhamma.Digital

पञ्चनीवरण

(= न्यागू वाधा)

अन्हुया खँ खः । सङ्गारव धयाह्व ब्राह्मण गन
गौतम बुद्ध विज्याना च्वंगु खः अन वन । अन वना
भगवान बुद्ध नाप सुख दुःखया खँ हाय् धुंका छखे
लिक फेतुत । छखे लिक फेतुनाः च्वंझ सङ्गारव ब्राह्मण
गौतम बुद्धयाके न्यन— भो गौतम, न्हापांनिसें वेद
पाठ याना च्वंसां नं नुगले मथा । (लुमंकातय् मफु)
पाठ हे मयानागु वेद ला छु खँ ? अर्थात् न्हिन्हि पाठ
मयासा ला छत्ति हे लुमना च्वनी मखु । अथे जूगुया
कारण छु ? छु जुया अथे जूगु ?

भो गौतम, गुबलें गुबलें न्हापांनिसें पाठ
मयानागु नं लुमना च्वं । न्हिन्हि वेद पाठ याःसा ला

छु कथं जक लुमना च्वनी थें मस्यु । अथे जूगुया कारण
छु ? गथे जुया अथे जूगु ?

हे ब्राह्मण, सुयागुं चित्त कामगुणे (सांसारिक
भोगे) प्यपुना च्वनी, हानं उत्पन्न जूगु कामराग
(तृष्णा) कोटेला छोयेगु (दमन) यथार्थ उपाय मसिया
च्वनी, अथे उपाय मस्यु बले थःत हित ज्वीगु नं यथार्थ
रूपं (बांलाक) सी मखु न हित हे खना च्वनी, परहित
नं यथार्थ मस्यु । थःगु हित नं मस्यु परहित नं बांलाक
मस्यु । थथे ज्ञान मदुगुलिं न्हिन्हि वेद पाठ याःसा नं
लुमंकाते फैमखु, न्हिन्हि पाठ मयासा ला छत्ति हे नुगले
थाइ मखु ।

हे ब्राह्मण, लः जायक दुगु थल छगले खयोरंग
हलुरंग, वचुगुरंग, गुलाफिरंग, हाडुगु हे थजु रंग तथा
विल धासा व लःथले मिखा दुल्ल मनूया थःगु स्वा
स्वये माल धासा थःगु रूप बांलाक खने दइ मखु ।
बुलुसे च्वनी । अथे हे ब्राह्मण भव भोगे (कामरागे)
प्यपुना, कामरागं पीडित जुया च्वंगु चित्तं उत्पन्न जूगु

सांसारिक कामनां मुक्त ज्वीगु यथार्थ उपाय मखनी बले,
 थःगु हित नं यथार्थ मस्यू । परया हित नं यथार्थ
 मस्यू । निगू नं हितया वारे बांलाक ज्ञान मदुगुलिं
 न्हापांनिसें न्हिन्हि वेद पाठ याःसा नं नुगले थाइ मखु ।
 न्हिन्हि पाठ मयासा ला छु जक लुमना च्वनी धाय्
 मागु हे मखु ।

हे ब्राह्मण, मेगु नं कारण दु । कर्पिन्त स्यंकेगु
 'व्यापाद' चित्त जुया, उत्पन्न जूगु क्रोध मदयेका छीयेगु
 यथार्थ उपाय मस्यूबले थःगु हित, परहित, नितां यथार्थ
 रूपं थवी मखु, खनी मखु । अले न्हापांनिसें न्वेवेका
 तयागु (वेद) मन्त्र नं लोमना वनी । न्वे मवोगु
 वेद मन्त्रया छु खँ ? हे ब्राह्मण, गथे कि लः जायेक दुगु
 थल मिइ देखुना क्वाका ग्वारा ग्वारां दाय्का हा वया
 च्वंगुलि मिखा दुम्हे सिनं स्वइबले थःगु रूवा बांलाक
 खनी मखु । हे ब्राह्मण अथे हे परयात स्यंक्व मास्ति
 वोगु व्यापाद चित्तया वसे च्वना उत्पन्न जूगु व्यापाद
 चित्तं मुक्त ज्वीगु यथार्थ उपाय मस्यूबले थःगु हित नं,
 परहित नं मस्यू । अकिं न्हिन्हि वेद न्हाक्व पाठ याःसां

लुमंकाते फइ मखु, पाठ मयागु (वेद) मन्त्रया छु खँ ?

हे ब्राह्मण मेगु नं कारण दु । व छु धासा शारीरिक व मानसिक नितां भयातुसे च्वंच्वनीगु (थीनमिद्ध) अन्सिया (भूतं) दुबिना च्वनीबले उत्पन्न जूगु शारीरिक व मानसिक अन्सीं मुक्त ज्वीगु यथार्थ उपाय मस्यू व मखँबले थःगु हित व परहित नितां यथार्थ मस्यू । अकिं न्हिन्हि वेद पाठ याःसा नं लुमंकाते फइ मखु, पाठ हे मयाइ बले छु ज्वी धका धाय् मागु मदु । गथे कि लः जायक दुगु थले भ्यातना तयेबले मिखा दुह्न मनूनं सो सां थःगु खा बांलाक खंके फइ मखु । अथे हे ब्राह्मण, अन्सीया भूत दुबिना च्वनी बले उत्पन्न जूगु “थीन मिद्धं” मुक्त ज्वीगु यथार्थ उपाय खनी मखु अले थःगु हित व परया हित नं छुं खनी मखु । अकिं न्हिन्हि वेद पाठ यासां लुमंकाते फइ मखु । पाठ मयानागु नुगले थाका ते धयागु तापागु खँ ख ।

हे ब्राह्मण, उलि जक मखु । चित्त अस्थिर व पछुतावे ज्वीगु (उद्धच कुक्कुच) थ्व निताया बसे च्वना

उत्पन्न जूगु चञ्चलता व पश्चाताप मदयेका छोयेगु
 यथार्थ उपाय मखनी बले थःगु हित नं परहित नं नितां
 बांलाक थ्वी मखु । अले न्हाको पाठ यासां नुगले थाका
 तय् फैमखु । गथे कि लः जायक दुगु थले फसं व लः
 संकीबले मिखादुब्ब मनूनं सोसां थःगु रूप यथार्थ
 खंके फइ मखु । अथे हे ब्राह्मण, उद्वच कुक्कुच्चं पीडित
 जुया च्वंगु चिरां अर्थात् चञ्चल चित्त जूगुलिं निंनिं
 वेद (मन्त्र) पाठ यामां लुमंकाते फइ मखु । निंनिं
 पाठ मयासा ला लुमंका ते फइ धयागु खँ हे मदु ।

हे ब्राह्मण, लुमंकाते मफुगुया कारण छु धाःसा
 मने न्हाबले शंका (विचिकिच्छा) दया च्वन
 धासा शंकाया प्वाथे दुवेजुया उत्पन्न जूगु विचिकिच्छा
 लिकया छोयेगु यथार्थ उपाय मस्यूगुलिं थःगु हित नं
 परहित नं छुं थ्वी मखु, अकिं वेद पाठ यासा नं लुमंका
 तये फै मखु । पाठ हे मयासा धायेगु छु ? गथे कि
 बुलुसे च्वंगु लः थल खिउँसे च्वंथाय् तया मिखा दुब्ब
 मनूनं सोसां थःगु रूप यथार्थ रूपं खंके फइ मखु ।
 अथे हे ब्राह्मण, तस्सकं शंका जक याना मने न्वाक बुक

जूगुलिं उत्पन्न जूगु विचिकिच्छां मुक्त ज्वीगु यथार्थ
 उपाय मस्यू व मखंबले थःगु हित व परहित नितां
 मथू । उकिं ण्हिंन्हि वेद पाठ यासां नुगले थाना मच्चं
 अर्थात् लुमंका तय्मफु । पाठ मयानागु लुमंका तये मफु
 धायेगु आश्चर्यया खँ मखु ।

हे ब्राह्मण, पञ्चकामे (विलाषिताय्) भुले
 मजुसे उत्पन्न जूगु कामरागं मुक्त ज्वीगु यथार्थ रूपं
 उपाय खंका, थ्वीका थःगु हित नं परहित नं नितां
 यथार्थ रूपं सीके फइ । ज्ञान दइ । (अले ण्हिंन्हि
 (वेद) मन्त्र पाठ मयासा नं) न्हापांनिसें मन्त्र पाठ
 मयागु नं लुमना च्वनी । ण्हिंन्हि याना च्वनागुया छु
 खँ ? गथे कि खयो रंग, हलू रंग, हाकुगु रंग, वचुगु रंग
 आदि ल्वाक मज्यागु यच्चुगु लः थले मिखा दुम्हेसिनं
 ख्वा स्वैवले थःगु रूप बांलाकं खनी । अथे हे कामरागे
 प्यमपुंगु चित्तं उत्पन्न जूगु सांसारिक विलाषितां (पञ्च-
 कामं) मुक्त ज्वीगु यथार्थ उपाय सिइ । थः व परया
 हित नं यथार्थ रूपं थ्वीका काइ । अले ण्हिंन्हि वेद पाठ
 मयासा नं नुगले प्यपुना च्वनी, ण्हिंन्हि पाठयात धाःसा

लो मनी धका धन्दा हे काय् म्वा ।

हे ब्राह्मण, लुमना च्वनीसु मेगु कारण छु
धासा— मेपिन्त स्यंकेगु व्यापाद चित्तया वसे मच्चंसे
उत्पन्न जूगु द्वेषचित्त दवे यायेगु यथार्थ उपाय सीका
थःगु नं पर यागु हित स्यून्न ज्वी

हे ब्राह्मण, मिइ देखुना मतःगु, हा मवोगु लखे
मिखा दुमेसिनं स्वैबले थःगु रूप यथार्थ खंके फइ अथे हे
व्यापादं मुक्त जुल धासा वेद पाठ लुमना च्वनी ।
लोमनी मखु ।

अथे हे थीनमिद्धे (सरीर व मन अन्सी)
मस्त मज्जुसे च्वने फत धासा न्हिन्हिं वेद पाठ मयासा नं
लुमना च्वनी । न्हियान्हिथं पाठ यासा ला भन हे
लुमना च्वनी ।

व्वनागु वेद मन्त्र नुगःले थाका तयेत चित्त
स्थिर ज्वी मा, चञ्चल ज्वी मज्जु, इपां थिपां मसिया
ज्या स्यंका पछुतावे ज्वी मज्जु । उद्धच्च कुक्कुच्च नितां
मुक्त ज्वीगु उपाय सिल धासा न्हापां निसें व्वना मतसा

नं वेद मन्त्र लुमना च्वनी ज्ञान दया वइ । फसं मसंगु
लखे ख्वा सोयेबले थःगु रूप बांलाक खने दइ थें
ज्वी ।

पाठ यानागु वेद मन्त्र लुमना च्वनीगु मेगु नं
कारण दु । मने आकुल व्याकुल ज्वीगु शंकां मुक्त ज्वीगु ।
(विचिकिच्छ) शंकां पीडित मजुल धासा मने भ्रान्ति
मदैगु यथार्थ उपाय् नं सिल । थः व परया हित नं
सिल । अले मन स्वच्छ जूगुलिं व्वनागु पाठ यानागु
वेद मन्त्र नुगले थाना च्वनी । गथे कि यच्चुसे च्वंगु
लः तुयु जः दुथाय् तया स्वइबले मिखा दुम्हेसिनं थःगु
रूप बांलाकं खनी । अथे हे वेद पाठ मयासां लुमना
ज्ञां दया वइ । निहंनिह पाठ याःसा ला भन हे लुमना
च्वनी ।

थुलि खँ न्यनेवं सङ्गारव ब्राह्मण साप खुसी
जुया धाल— हे गौतम छपिनिगु खँ साव बांला ताल,
चित्त बुझे जुल । गथे कि भोप्वीका तःगु थल थस्वका
बिइ थें, पुसां तोपुयातःगु थल उला बिइ थें, लँ द्रना

च्वंमेसित लं कयना विइ थें, खिउंसे च्वंथाय् मत च्याका
 विइवले मिखा दुपिसं खनी थें छल्पोलं अनेक प्रकारं
 व्याख्या याना विज्यात । जिं बांलाक थुल । जिं
 थनिनिसें मसीतले बुद्ध, धर्म व संघया शरण वया ।

अनुवादिकाया मेगु सफूत

अभिधर्म — अनुवाद

ऋद्धिप्रातिहार्य — अनुवाद

Dhamma.Digital

थाकु : नेपाल प्रेस, ६/५६८ शुक्रपथ, कान्तिपुर ।